

Landsmøte 2021, 12.-14. november

Åpningstale v/Hovedstyrets leder Sissel-Merete Berg

Kjære landsmøte og kjære venner. Godt å se dere og få være sammen med dere disse dagene.

Takk for tilliten jeg har fått som hovedstyrets leder i Det Norske Baptistsamfunn. Dette har vært et læreriktig år, og jeg er takknemlig for samarbeidet med både generalsekretæren, staben i DNB og hovedstyrets medlemmer, og mulighetene jeg har fått til å få bli bedre kjent med noen av menighetene i vårt trossamfunn. Jeg vil rette en stor takk til alle dere som står på i arbeidet for Guds rike, ikke minst alle dere som bidrar frivillig i ulike tjenester år etter år. Vi har fått ulike gaver som Gud ønsker at vi skal bruke i hans tjeneste og han ønsker at vi skal gjøre det med glede. Takk til alle dere som er med og gir oppmuntring og ber for både arbeidet og arbeiderne. Bønn og arbeid hører sammen.

Som ny hovedstyreleder det siste året og med Bjørn Bjørnø som ny generalsekretær har vi to sammen med hovedstyret jobbet for å finne våre roller. Det er mye å sette seg inn i og ikke alt vi har hatt god nok oversikt over. Men med både tålmodige og hjelpsomme medarbeidere, som har en lang historie i Baptistsamfunnet, syns jeg vi har klart oss ganske så bra. Dessverre har pandemien begrenset mange av mulighetene til å møtes dette året. Det har vært mange og lange Teams-møter og ikke alltid teknikken har fungert like bra, men vi har kommet oss igjennom. Det var en skikkelig god følelse når vi kunne møtes igjen til fysiske møter. Vi gleder oss over å kunne være samlet her disse dagene og kjenne på fellesskapet, selv om vi fortsatt må være forsiktig pga smittesituasjonen.

Med tanke på pandemien som har preget og begrenset våre menighetsliv og fellesskap, er det imponerende å se hvordan dere som menigheter har stått på i en krevende situasjon. Dere har vist en stor vilje til omstilling og vært kreative til å finne nye måter å samles på. Mange har hatt digitale gudstjenester og samlinger, og i forbindelse med f.eks påske har noen kjørt ut med en påskehilsen spesielt til de minste sammen med et påskeegg. Og dette er erfaringer vi tar med oss og kan bruke på kanskje nye måter i hvordan vi tenker menighetsfellesskap.

Dette siste året har Hovedstyret hatt mye fokus på BID2022, ansettelser i ulike stillinger, økonomi og utbyggingsplaner på Stabekk ifm HLT (Høgskolen for ledelse og teologi). Det å være med og legge til rette for å ha en god skole som utruker ledere og mennesker til ulike oppgaver i menighetene og samfunnet forøvrig, opplever vi som en viktig del av vårt oppdrag. Vi behøver mennesker som er villig til å tjene og bygge Guds rike både her i Norge, men også andre steder i verden ved misjon. Vi gleder oss også over at Oslofjord folkehøgskole har en økning i elevtallet og vi ber om at skolen skal være med og legge et godt grunnlag for de unge menneskene som går der.

Sammen med stab har vi også begynt å jobbe med nye strategier og handlingsplaner for Det Norske Baptistsamfunn. Det er godt å løfte blikket og se framover, og det er en nødvendighet for vi blir ofte slukt av hverdagsoppgavene, det som skjer her og nå.

Situasjonen i Myanmar er noe som har berørt oss alle dette året med stor forfølgelse og mange mennesker på flukt, som har mistet alt de har. I Etiopia er det også store konflikter og mennesker på flukt. Det er mennesker som lever i frykt og usikkerhet for framtiden, og mange er i stor nød. I tillegg er det store utfordringer på grunn av Covid'19, hvor vi også kan nevne Kongo. Vi har tilknytning til ulike land som har sine utfordringer, så det er mange som behøver våre støtte, bønn og økonomisk hjelp. Takk til alle som bidrar på ulike måter.

Som mennesker, menigheter og trossamfunn står vi ofte overfor ulike veivalg, og noen ganger kan disse veivalgene oppleves uoversiktlig. Det er ulike veier i alle retninger, hvilke skal vi velge. Det å klare å gå i samme retning, ha tro på den veien man velger og sammen klare å ha et felles mål, oppleves mange ganger både utfordrende og frustrerende.

Dette kan vi kanskje relatere til BID2022. Dette er et stort prosjekt og mange gleder seg nok til å komme i mål med BID2022, andre lurer kanskje på hva som kommer ut av dette arbeidet og vi kan ha ulike forventinger. I dette prosjektet er det mange involverte både fra stab og frivillige fra ulike menigheter, og det tar forståelig nok mye av tiden som man normalt sett ville brukt på andre ting og som har gjort at gjeldende arbeidsplaner ikke har blitt fulgt opp på samme måte som før. Det er mange som gjør en stor innsats. En stor takk til alle dere. Jeg vil likevel rette en ekstra takk til Elise Angen som på frivillig basis både forbereder og gjennomfører BID-samlingene. Det har vært et år med mange Teams-møter som er krevende og ikke alltid like effektive, spesielt når man snakker om de vanskelige temaene. Framdriften har pga dette ikke vært så god som ønsket, men Elise er en optimist og jobber sammen med gode folk, og har en god plan som vi har tro på at vi skal lykkes med. Dette får dere høre mer om senere i landsmøte.

I hvert hovedstyremøte får vi status fra arbeidet i BID2022. HS er opptatt av å være godt informert/involvert i prosessen og mener dette er et viktig arbeid, ikke minst med tanke på tiden vi lever i. Samfunnet endrer seg og vi som menigheter blir også preget av det samfunnet vi lever i. Vi behøver som trossamfunn å være rustet for tiden som kommer og de utfordringer som kan dukke opp. Det Norske Baptistsamfunn står heller ikke stille, det er i endring og vi endres i takt med de mennesker som blir en del av våre menigheter. Nye menigheter blir lagt til og mange av våre menigheter er multietniske. Det gjør at vi må gi og ta, og være villige til å endre oss for å ta vare på fellesskapet og inkludere hverandre. Derfor tror vi at det mer enn noen gang er viktig å definere hvem vi er som baptister i 2022, se på endringer/presiseringer som behøves for at vi kan stå sammen som kristne, som baptister, i mange år framover og være utrustet til det som møter oss. At vi vet hva vi har å forholde oss til, hva vi kan forvente av hverandre og hvilke forpliktelser vi har, og ikke minst; vi er kalt til et fellesskap sammen med Jesus og bringe evangeliet videre.

Et fellesskap består av mange ulike mennesker med ulike bakgrunner, opplevelser, troserfaringer og overbevisninger om hva som er rett og galt. Hva er det som gjør at vi kan ha gode fellesskap og at vi kan stå sammen? Det er ikke alltid lett å finne de gode svarene, og vi kan tenke ulikt om det.

Mange ganger har jeg tenkt på Jesus og hans 12 disipler. Jesus hadde kalt hver og en av dem til tjeneste, og tenk så utrolig forskjellig de var. De kranglet om hvem som var den største blant dem, de tvilte gang på gang selv om Jesus var sammen med dem og han gjorde store under og tegn, Judas som kritiserte kvinnen som salvet Jesus med den dyre nardussalven og mente at de kunne selge salven og gi til de fattige. Men Judas var nok mer opptatt av pengene, for det står at han var en tyv og stjal fra pengekassen han hadde ansvaret for. Vi kan lese om Peter som bekjente Jesus som Kristus og Guds Sønn, men som deretter fornektet at han kjente Jesus. Peter var den spontane som ikke alltid tenkte før han snakket. Så kan vi se hvordan Jesus både veiledet og irettesatte. Jesus sa til og med til Peter; vik fra meg Satan når Peter advarte ham om å gå lidelsens vei. Det var harde ord, men Jesus visste hva hans oppdrag var og stod imot fristelsen om å velge en annen vei.

Når jeg leser evangeliene opplever jeg at Jesus hadde et tydelig budskap; elsk hverandre, ydmyk dere og vær hverandres tjenere. Ikke sett dere høyrere enn de andre, ikke være selvgode, men ha respekt for andre uavhengig av hvilken sosial status de har. Men han sa også «ta opp ditt kors og følg meg». Det ville koste noe å tro på Jesus og følge ham.

På tross av alt dette, valgte disiplene å følge Jesus og være sammen med Jesus: Jesus holdt dem sammen, han var kjernen, deres sentrum, og han tok de med seg på sin livs reise selv om Jesus sikkert noen ganger var oppgitt over disiplene, både hva de gjorde og ikke gjorde. Det var mange mennesker som gikk bort når Jesus utfordret dem til å ta et valg. Som den rike mannen som ble bedt om å selge alt han eide og gi til de fattige for deretter å følge Jesus. Men han var for glad i rikdommen til å gi slipp på den.

Det måtte være noe med Jesus som gjorde at de 12 disiplene ikke forlot ham, men så tror jeg jo også at Jesus så hva som bodde i hjertene til disse menneskene og potensialet de hadde når han kalte dem til å være hans disipler. Jesus tvinger seg ikke på, men han ser hva som bor i det indre, mens vi ser det ytre.

Jesus ønsket fellesskap med disiplene. Disiplene var hans nærmeste, som han feiret påskemåltidet sammen med. Han viste dem hvem Gud er og utrustet dem til tjeneste, til å kunne fortsette Jesu tjeneste på jord når han selv ble rykket opp fra jorden. Det interessante er også at når vi leser om Jesu møte med disiplene etter hans oppstandelse, er det oftest rundt et måltid mat, fellesskapet i det å dele et måltid. Han sørget også for å gjenopprette forholdet til Peter, som hadde fornektet at han kjent Jesus hele 3 ganger. Peter måtte vel kjenne på en skam, han hadde sviktet sin Herre.

Og vi kan lese fra Johannes evangelium 21: 15-19

15 Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?» Han svarte: «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø lammene mine!» 16 Igjen, for annen gang, sier han: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?» «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær», svarte Peter. Jesus sier: «Vær gjeter for sauene mine!» 17 Så sier han for tredje gang: «Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?» Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: «Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene mine! 18 Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil.» 19 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: «Følg meg!»

Nå er det sikkert mye som ble sagt i dette møte mellom Jesus og Peter. Men slik som denne teksten står så er ikke Jesus opptatt av Peters fornektelse, hans svik, men han var opptatt av om Peter elsket ham og Peter fikk på ny bekrefte sin tro på og hengivenhet til Jesus. Så tror jeg nok også ved at Jesus spurte Peter 3 ganger om han elsket ham, er det en symbolikk, en gjenopprettelse for de 3 gangene Peter benektet å kjenne Jesus.

Men Jesus var nok først og fremst opptatt av relasjonen og fellesskapet med Peter. Han så Peters hjerte, en mann som ønsket å følge Jesus, en mann som ønsket å tro på Jesus, men som ikke helt fikk det til. På tross av hva han hadde gjort, på tross av fornektelsen, fikk han en ny sjanse. Han fikk lov til å møte Jesus på nytt og bekrefte sin kjærlighet og legge bak seg det som hadde skjedd. Vi forstår ved disse ordene at Peter blir kalt til tjeneste, han skal være en hyrde, en leder for Guds menighet, men også at han skal dø pga sin tro. I Apg leser vi om hvordan Peter får bringe evangeliet om Jesus til menneskene, nå er det han som får være Guds redskap som leder mennesker til tro, til frihet og helbredelse, og han blir grunnleggeren av den første menighet. Han tok virkelig opp Jesu kors, fulgte i Jesu fotspor, gav alt for ham, og var villig til å dø for sin tro.

I dag ønsker Jesus fellesskap med oss, han ønsker å være i sentrum i våre liv og i menighetslivet. Jesus ønsker ikke å bare være en del av våre liv når vi er i kirken, eller når vi har det vanskelig. Nei, Jesus ønsker å være en del av vår hverdag, han ønsker å prege våre liv, møte oss der vi er og de behov vi har, han ønsker å utfordre oss og vise oss vei. Når vi synder mot ham, når vi feiler, ønsker Jesus mest av alt å gjenopprette vårt forhold til ham ved tilgivelsen. Han vil ha hele oss. Vi som er kristne, er Guds arvinger, Guds sønner og døtre, som har tilgang til alt Gud har å gi og tilgang til evigheten. Jesus gav sitt liv for deg og meg, og hva annet kan vi gjøre enn å elske ham. Vi har fått Den Hellig Ånd, talsmannen, som både skal minne oss om Guds Ord og det Jesus lærte oss. DHÅ skal få lede oss i det arbeidet vi gjør og at vi kan få gjøre det til Guds ære. Han sa «ta opp ditt kors og følg meg». Hva betyr det egentlig; Jesus har kalt oss til et liv sammen med ham, til å gi alt for ham. Hvis vi tenker på

Jesus, de lidelsene han måtte gjennom og han måtte bære korset med all sin smerte, så opplever jeg at når vi blir bedt om å ta opp vårt kors er det et tegn på at det vil koste, det vil ikke være enkelt å følge Jesus, og det handler også om å ha selvdisciplin, stå imot fristelser og leve et liv som er han verdig. Men selv når vi ikke helt får det til, når vi feiler, så vil ikke Gud forlate oss, han vil gå sammen med oss, og vi får være rotfestet i Jesus, ingen ting kan rukke ved det. Vi er fri til å velge, og troen er gitt oss som en gave uten at vi behøver å gjøre annet enn å tro. Samtidig er vi kalt til gode gjerninger. Med våre gode gjerninger, med våre valg om å leve et så godt liv som mulig etter Guds vilje, er det vår respons til ham om at vi ønsker å høre ham til og at vi på den måten kan få vise vår takknemlighet for det Jesus gjorde for oss på Golgata. Han gav sitt liv av fri vilje, uten å spørre om vi var verdige å dø for, han gjorde det fordi han elsket oss og var villig til å ta straffen for oss. Vi er fri, og som Paulus sier det i **Filipperne 3,12-14: «12 Jeg mener ikke at jeg alt har nådd dette, eller alt er fullkommen, men jeg jager fram mot det for å gripe det, fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus. 13 Mine søsken, jeg tror ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men én ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran, 14 og jager fram mot målet, mot den seiersprisen som Gud fra det høye har kalt oss til i Kristus Jesus..»**

Og visjonen til Det Norske Baptistsamfunn, er at vi er «et fellesskap av levende menigheter, grepet av Kristus, midt i verden med evangeliet»

Vi er en familie, med ulike nådegaver som Gud ønsker at vi skal bruke i tjeneste for ham, som skal ære ham, fordi vi er grepet av Kristus, slik at vi får være et helt menneske, en hel kropp. Han vil aldri slippe oss, men vil lede oss i riktig retning og gå sammen med oss i motgang og medgang. Vi skal få glemme det som ligger bak og strekkes oss etter det som ligger foran. Er vi villige til å gå og ta opp vårt kors og følge Jesus når han kaller?

La oss ha tålmodighet med hverandre, slik som Gud har tålmodighet med oss, la oss være med og oppmuntre hverandre, bringe Jesu kjærlighet og nåde videre. Vi skal få lede mennesker til frelse, til et nytt liv sammen med Jesus. Han som er vår redningsmann, vår trygge havn når livet blir vanskelig. Han kan sette oss fri, fri fra synden og fri fra døden og vi får del i evigheten. Vi kan få oppleve en fred som ikke verden kan gi, men som bare Jesus kan gi. Han som mest av alt ønsker felleskap med deg og meg og ønsker å få vise oss hvem han er og hva han kan gjøre for oss. I møte med Jesus kan vi få oppleve en livsforvandling. La oss sammen få peke på Jesus. Ham være æren i all evighet.

Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus. (Filipperne 4:7)